

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 21 lipca 2016 r.

Poz. 3104

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR NK-II.4131.116.2016.MA WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 20 lipca 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446),

stwierdzam nieważność

§ 4. uchwały nr XXI/126/16 Rady Miejskiej w Czarnej Białostockiej z dnia 14 czerwca 2016 r. w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej.

UZASADNIENIE

W dniu 14 czerwca 2016 r. Rada Miejska w Czarnej Białostockiej podjęła uchwałę nr XXI/126/16 w sprawie określenia zasad zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej, która wpłynęła do organu nadzoru w dniu 23 czerwca 2016 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Analiza zapisów przedmiotowej uchwały wykazała, iż podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z powyższym tut. organ nadzoru w dniu 15 lipca 2016 r. wszczął postępowanie nadzorcze.

Zgodnie z postanowieniami art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia.

Analiza postanowień ww. aktu wykazała, że uchwała, w części, podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

W § 4 uchwały Rada Miejska w Czarnej Białostockiej zawarła regulację o następującej treści: „W przypadkach szczególnych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie w całości lub części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłby skutki udzielonej pomocy, Dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Czarnej Białostockiej na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, może odstąpić od żądania takiego zwrotu.”

Powyższa regulacja narusza delegację ustawową określoną art. 104 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182 ze zm.), bowiem Rada nie może zawęzić uprawnień już ustalonych powyższym artykułem, uniemożliwiając tym samym skorzystanie z możliwości przewidzianego w tym przepisie *odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty*.

Zgodnie bowiem z art. 104 ustawy o pomocy społecznej:

1. *Należności z tytułu wydatków na świadczenia z pomocy społecznej, z tytułu opłat określonych przepisami ustawy oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.*

2. *W przypadku posiadania uprawnień do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej kwoty nienależnie pobranych świadczeń pieniężnych podlegają potrąceniu z bieżących wypłat.*

3. *Wysokość należności, o których mowa w ust. 1, podlegających zwrotowi oraz terminy ich zwrotu ustala się w drodze decyzji administracyjnej.*

4. *W przypadkach szczególnie uzasadnionych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie, z tytułu opłat określonych w ustawie oraz z tytułu nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy, właściwy organ, który wydał decyzję w sprawie zwrotu należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej, może odstąpić od żądania takiego zwrotu, umorzyć kwotę nienależnie pobranych świadczeń w całości lub w części, odroczyć termin płatności albo rozłożyć na raty.”.*

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Oznacza to, iż każda norma kompetencyjna musi być tak realizowana, aby nie naruszała innych przepisów ustawy. Jednocześnie w myśl art. 94 Konstytucji RP akty prawa miejscowego podejmowane winny być w oparciu o wyraźne upoważnienie ustawowe. Zakres tego upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę. W związku z tym, organ stanowiący realizując swoją kompetencję musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co stanowi zawsze istotne naruszenia prawa.

Wskazane naruszenie prawa ma - jak już wskazano - charakter istotny, dlatego też skutkuje stwierdzeniem nieważności § 4 weryfikowanej uchwały.

Zgodnie z art. 92 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Aneta Kuberska